

ματι τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἔχων ὑπ' ὅψει τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐγκλημάτων, τὸ συμφέρον τοῦ παιδίου, καὶ τὰ δικαιώματα τῆς γυναικός», ὑπέβαλεν εἰς τὴν γαλλικὴν βουλὴν τὸ ἀκόλουθον νομοσχέδιον:

“Αρθρον 1. Ἡ ἀναζήτησις τῆς πατρότητος ἐπιτρέπεται, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχωσιν ἔγγραφοι ἀποδείξεις, η σπουδαῖα γεγονότα η μαρτυρίαι ἐπαρκεῖς.

“Αρθρ. 2. Εὰν δὲ ἀναγνωρισθεὶς πατὴρ ἀρνεῖται νὰ νυμφευθῇ τὴν μητέρα, οὔτε ἔχει τὸ δικαιώματα νὰ ζητήσῃ ἀπέζημιώσεις.

“Αρθρ. 3. Ἡ γυνὴ δύναται νὰ δηλώσῃ τὴν ἐγκυμοσύνην της, νὰ ὄνομάσῃ τὸν πατέρα, καὶ νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν τρεῖς μῆνας πρὸ τοῦ τοκετοῦ.

“Αρθρ. 4. Διαρκούσῃς τῆς ἀνηλικότητος τοῦ τέκνου τὸ δικαιώματα ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος ἀνήκει εἰς τὴν μητέρα η τὸν ἐπίτροπον.

“Αρθρ. 5. Ἡ ἀγωγὴ πρὸς ἀναζήτησιν τῆς πατρότητος παραγράφεται ἐξ μῆνας μετὰ τὴν ἐνηλικότητα τοῦ τέκνου.

“Αρθρ. 6. Κόρη ἡλικίας ἀνω τῶν 25 ἔτῶν, δὲν δύναται νὰ καταδίψῃ ἀνήλικον, ἡλικίας κατωτέρας τῶν 18 ἔτῶν.

“Αρθρ. 7. Ἀν αἱ ἀναζητήσεις τῆς πατρότητος ἔξελεγχθῶσιν ἀνυπόστατοι καὶ κακῆς πίστεως, ὁ ἔνοχος θέλει καταδιψθῆναι τῷμωρηθῆναι μὲ τὰς ποινὰς τῆς συκοφαντίας.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἐθλειτρικαὶ ἄμαξαι. Πρὸ εἴκοσιν ἑτῶν ἀκριβῶς οἱ ἐπιφυλλιδογράφοι τῆς παρισινῆς δημοσιογραφίας ἔκτισκουν τὴν φαντασίαν των ἐπὶ τῶν συνεπειῶν τὰς δποίας θὰ παρήγγειν η κατάργησις τῶν ἵππων καὶ η ἀντικατάστασις αὐτῶν δι' ὄχημάτων αὐτοματικῶν κινουμένων. Τὸ θέμα ήτο ἐκ τῶν μᾶλλον ἀπιθάνων καὶ ἐδίδε λαβῆν εἰς τοὺς μᾶλ-

λον ἀλλοκότους καὶ ἀδικωτέρους συνδυασμούς. Ἐν τούτοις τὸ μέλλον θέλει ἀναλάβει νὰ ἀποδείξῃ τὸ δυνατόν καὶ πρχγματοποιήσῃ τὰς πριφτεῖας αὐτὰς τὰς τόσῳ παραλόγους. Καὶ διὰ δὲν εἶνε μακρὰν τὸ μέλλον αὐτὸς ἀποδεικνύει τὸ πείραμα, τὸ γενόμενον ἐσχάτως ἐν Παρισίοις, πείραμα ἐκ τῶν πλέον περιέργων, ἐξ ἐκείνων μάλιστα τὰ ὅποια προκαλοῦσι καρδιογχτύπι. Ἐπρόκειτο νὰ δοκιμάσωσι τὴν κίνησιν ἀμάξης δι' ἡλεκτρικοῦ τινος συστηματος. Τὸ σύστημα τοῦτο καταργεῖ πᾶν ἄλλο ἐνεργοῦν αἴτιον κινήσεως, τὴ βοηθείᾳ ἀπλῆς τινος πυξίδος, προσηρμοσμένης ὑπὸ τὴν ἀμάξαν. Τεράστιον θέρμαντα εἰς τὰ ὅμματα τοῦ διαβάτου, βλέποντος τὰν ἀμάξαν νὰ τραβᾷ τὸν δρόμον της, δίκην φαντάσματος. Καὶ ὅμως τὸ φάντασμα τοῦτο εἶνε θαυμαστὴ πραγματικότης. Τριάκοντα καὶ πλέον πρόσωπα διὰ τοῦ ἀνωτέρω πειράματος ἥδυνήθησαν νὰ μεταφερθῶσι μετὰ ἀξιολόγου ταχύτητος ἐπὶ διαστάματος πολλῶν λευγῶν. Βεβαιοῦται δέ διὰ δύναμει τοῦ ἡλεκτρικοῦ τούτου συστήματος δύναται η ἀμάξη εἰς ὀλίγας μόνον ώρας νὰ δικαίωσῃ τὰ μεταξὺ Παρισίων καὶ Μασσαλίας διάστημα, χωρὶς νὰ σταματήσῃ που. Καὶ εἶνε αὐτὰ τὰ πρῶτα δοκίμια.

Τὰ ἀπροσδόκητα. Διεφημίσθη ἡ πονηρία τοῦ Ἀμερικανοῦ, διτις ἀνήγγειλεν διτὶ ἀντὶ τιμήματος. Ζ φράγκων δύνχται νὰ προμηθεύσῃ εἰς πάντα τὴν βασίλισσαν τῶν μηχανῶν τῆς ραπτικῆς καὶ οἱ αἰτοῦντες ἐλάμβανον μετ' ὀλγοῖς... μίαν βελόνην.

‘Αλλ' ὅμως τὸν ὑπερέβησαν εἰς τὸ εἰδος αὐτὸς τῆς εὐφυΐας δύο εύρωπαις.

Ο εἰς ἐξ αὐτῶν ὑπέσχετο τὴν γνωστοποίησιν μυστικοῦ, διὰ τοῦ δποίου νὰ κερδίζῃ τις τριάντα φράγκα τὴν ἡμέραν, ἐπὶ ἀπλῆ προκαταβολῆ δύο φράγκων. Τὸ μυστικόν, ἀποστελλόμενον ταχυδρομικῶς, ήτο τὸ ἔξης: «Κάμε σαν κ' ἐμένα!»

— Δὲν θὰ ἐπιστρέψω εἰς Ολλανδίαν πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν, κύριε βαρόνε: ἔχετε ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου τὴν ἐν Παρισίοις διεύθυνσιν μου. Θὰ θεωρήσω τιμήν μου νὰ δεχθῶ τὴν ἐπισκεψίν σας. Ἐντὸς ὀλίγου ἐλπίζω, κύριε βαρόνε!

Ο Δεσματίς ἀπηλλάγη τῆς ἀναισθησίας, εἰς ην διετέλει καὶ κατώρθωσε νὰ σταθῇ ἐπὶ τῶν ποδῶν του ἀλλοφρονῶν, κλονιζόμενος δι' οἰνόφλυξ καὶ νὰ ὀδηγήσῃ τὸν τραπεζίτην μέχρι τῆς θύρας.

Μείνας μόνος ἀνέπνευσεν, καὶ ἀπέμαξε τὸ κάθυγρον πρωσαπόν του. Ο ἀθλιός ὑπέστη τρομερὰν βάσανον, καθ' ἣν ἀνέπτυξεν ὑπεράνθρωπον δύναμιν, ἀλλὰ δὲν ἥδυνατο η ἀθέτη πλέον, ητο δὲ καιρὸς ν' ἀναγνωρήσῃ ὁ τραπεζίτης.

— Εἴκοσιν ἔκατομμύρια! εἴκοσιν ἔκατομμόρια! ἐψιθύρισε καταπίπτων ἐπὶ τῆς ἔδρας του δι' σωρός. “Ονειροφαντασιώδες! Καὶ η θαυμασία αὗτη περιουσία μοῦ φεύγει... μοῦ φεύγει... Δυστύχημα, δυστύχημα! Νὰ ἔχω ἐκατομμύρια εἰς τι ταμείον καὶ νὰ μὴ δύναμαι νὰ τὰ λάβω.

Περιέστρεψε τὰς χεῖρας μετὰ λύσσης.

— Ποῦ εἶναι; ποῦ νὰ τὴν ζητήσω; Ο Βλαιρὼ τὴν ἔριψεν σάνα ητο κανένα κουρέλι. Ποῦ; Δὲν μοῦ τὸ εἶπε. Καὶ ἔγω διλάξ δὲν τὸν ἡρώτησα. ‘Αλλὰ ζῆ ἀκύρη; Τοσαῦτα παρῆλθον ἔτη, ὥστε θὰ ἀπέθανεν. Ο σωρὸς τοῦ χρυσίου εἶναι ἐκεῖ, Βάν “Οσσεν, ἔτοιμος, ἀλλ' ἔγω δὲν ηξεύρω τίποτε, δὲν ηξεύρω τίποτε!... Τι νὰ κάμω! τι νὰ κάμω;

— Ποῦ νὰ τὴν ζητήσω; ἐψιθύρισεν ὁ Δεσματίς οἵονει καθ' ἔαυτὸν διμιλῶν.

— Εἴναι αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας μοὶ παρέσχον ἡνε ἀκριβεῖς, κ. βαρόνε, η μαρκησία ἀπώλεσε τὸ λογικόν της ὀλίγω μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της.

— Ήκουσα καὶ ἔγω νὰ λέγωσι τὸ τοιοῦτο, κύριε: διτὶ ἔζητήθη παρὰ τῆς οἰκογενείας της, διτὶ ιατρός τις ήλθεν εἰς ἀναζητήσιν της.

— Εἶνε τοῦτο ἀληθές;

— Δὲν ξέρω.

— Τοιουτοτρόπως, κ. βαρόνε, δὲν γνωρίζετε τίποτε.

— Τίποτε.

— Δυσάρεστον! Τώρα δὲς συμπεράνωμεν· ἔχω εἰς χεῖρας εἴκοσιν ἔκατομμύρια, τὰ δποία ἐπεθύμουν νὰ μὴ τὰ φυλάξω πλέον· φέρετέ μοι τὴν ἀπόδειξιν διτὶ η μαρκησία Σαμαράνδ ἀπέθανεν η διτὶ εἶνε περιωρισμένη εἰς τις φρενοκομεῖον, καὶ σᾶς ἔγγειρίζω τὰ ἔκατομμύρια· σᾶς τὰ ἔγγειρίζω, κ. βαρόνε, διότι η μαρκησία παράφρων χάνει τὰ δικαιώματά της καὶ δὲν δύναται νὰ κληρονομήσῃ.

Ο βαρόνος ἀνεστέναξε καὶ ἀφῆκε τὴν κεφαλήν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ στήθους, τοῦθ' ὅπερ ητο σημεῖον μεγίστης ἀποθαρρύνσεως.

— Δὲν ψεύδεται, ἐπικέφθιμος καθ' ἔαυτὸν δι. Βάν “Οσσεν δὲν γνωρίζει τι ἀπέγεινεν η δυστύχημα αὕτη γυνή.

— Εγερθεὶς δὲ εἶπε μεγαλοφόνως:

Ο επερος διεκήρυξε τὸ ἀλάνθαστον μέσον τοῦ νὰ γίνη κανεὶς πλούσιος, αὐτὴν τὴν φορὰν ἀντὶ ἀποστολῆς 75 λεπτῶν μόνον, εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὅποιων σᾶς ἔγραφε τὰ ἔντονα: «Τὸ μέσον εἶτε νὰ νυμφευθῆτε πλονοῖας γυναικα!»

Η χωμωδέα τυς θανάτου. Τίποτε δὲν εἶνε κωμικώτερον ἀπὸ τὰ γέλοια τὰ δόποια δύναται νὰ προξενήσῃ ὁ θάνατος, ως οὐδὲν λευκότερον ἀπὸ τὰ δόντια τῶν ἀράπιδων. Απόδειξις αἱ ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ τῶν νεκροταφείων, αἵτινες δύνανται νὰ δώσωσιν ἀθάνατον ὅλην εἰς σατυρικὴν ἐφημερίδα. Πολλοὺς τοιούτους μαργαρίτας ἐν πεζῇ καὶ ἐν ποιήσει δύνανται τις νὰ ἀγρεύσῃ, ἀν λάβῃ τὸν κόπον νὰ κάμῃ ἕνα γύρον πρὸς τοῦτο εἰς τὸ ἀπὸ τὰ νεκροταφεῖα μας. Ἀλλ’ αὐτὰ συμβαίνουν, Κύριοι, καὶ μέσα ἡ τὸ Παρίσι. Ἰδοὺ τρία ἀμύητα ἐπιτύμβια:

2

Ἐρθάδε κεῖται ἡ Αλέρτος καὶ Λέων, δίδυμοι ἀδελφοί, ἀποθανότες ἐν ἥλικια... δύο ἡμερῶν!

Ο Θεός εἶδε πόσον ἡγαπῶτο, καὶ ηθέλησε καὶ μετὰ θάνατον νὰ τοὺς χωρίσῃ!

3

Ἐρθάδε κεῖται ἡ Μαρία, σύζυγος τοῦ Λεωνίδα, κατασκευαστοῦ κλειθρῶν.

Τὸ κηρυκίωμα τοῦ μηνιείου, τοῦ ἀρεγερθέντος εἰς τὴν καλλιστηρ τῷ συζύγῳ, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἔργοστασίου τοῦ συζύγου.

4

Τασσοῦλα, σύζυγος τοῦ Παντάκη, κηπογροῦ. Ἀρεδέρθη εὔσεβῶς τὴν ἀρέγερσιν τοῦ τάφου της, καλῶς καὶ ἀλλιών, εἰς συγκαταβατικάς τιμάς.

Ο γέλως δὲν εἶνε πάντοτε πλησίον τῶν δακρύων;

5 **Ονουλουσλού.**

Πρὸς στιγμὴν ἔμεινε σιωπηλὸς ζητῶν νὰ ἀνεύρῃ μίαν ἰδέαν. Εύθυνς λάμψις τις ἐφώτισε τοὺς δρύθιλμούς του.

— Διὰ τί νὰ μὴ προμηθευθῶ ἐν πρακτικὸν θανάτου; ὑπέλασθεν ἐὰν πληρώσω καλῶς, θὰ εὑρίσκα τὸν ἄνθρωπον οὗτος θὰ μοῦ ἔκαμνεν αὐτὴν τὴν δουλειά.

Ἐκίνησε τὴν κεφαλήν.

— Οχι, ἐξηκολούθησε, τὸ τοιοῦτο θὰ ἦτο νὰ φιθῶ εἰς ἐπικίνδυνον ἐπιχείρησιν, ἀπὸ τῆς ὁποίας δὲν θὰ μπορούσα νὰ ἔξελθω ὁ Ὀλλανδὸς οὗτος τραπεζίτης δέν εἶνε κανένας ἥλιθιος· μάτην εἶπεν ὅτι δὲν εἶνε ἀπαίτητικός, δέν οὐ ἀφῆσῃ τὰ ἔκατομμύρια μου ἐν ἐπιγνώσει. θὰ ζητήσῃ πληροφορίας, θὰ ζητήσῃ νὰ ἴδῃ τὸ πρακτικὸν ἐπὶ τοῦ ληξιαρχεῖου βιβλίου. "Οχι, οχι, δὲν εἶνε καλόν τὸ μέσον..." Αλλο, ἀλλο! . . . δὲν εὑρίσκω πλέον τίποτε εἰς τὸ κρανίον αὐτό! Εἶνε κενόν! . . . Εἴμαι ἀνότος· ή κεφαλή μου συντρίβεται, νομίζω ὅτι γίνομαι παφάρων!

Ἐκράτει τὴν κεφαλήν ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ ἔσφιγγεν αὐτὴν μετὰ μανίας· οἱ διεσταλμένοι δάκτυλοί του διηγιλάκιζον τὸ δέρμα τοῦ κρανίου καὶ ψεκάδες αἷματος ἐξήρχοντο ἀπὸ τοὺς δύνυχες.

— Α! ἐὰν εἶχον ἀκόμη τὸν Βλαιρώ! ἀνέκραζεν ἐκπέμπων ἐκ τῶν δρθαλμῶν λάμψεις ἀγρίας.

Ἐὰν εἶχε τὸν Βλαιρώ, θὰ ἔτρεχε ταχέως εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάρεον, 2)14 Ιουλίου.

Ἀποτολμῶ τώρα μόλις ν' ἀναφράνω καὶ πάλιν εἰς τὰς στήλας τοῦ Μή Χάρεσαι: ὁ ἔκλογικός πυρετός ὁ ἀπὸ τοσούτων ἡμερῶν κατέχων τὰς Αθήνας καὶ περισπῶν αὐτὰς καὶ ἀπὸ τῶν περὶ χολέρας ἀκόμη ἀπασχολήσεων, σήμερον ἀνῆλθεν αὐτοῦ εἰς τὸν ὄψιστον Βαθύμον του — ὁ ἀπὸ αὐτοῦ παραληρισμὸς θὰ ἔφθασεν εἰς τὸ ζενίθ — ἡ τρέλλα θὰ σᾶς κυνηγᾶ ὅλους — αὔριον ἡ κοίσις — μεθαύριον τίς οἶδε τί — καὶ διτον ὁ χάρτης οὗτος φθάστη αὐτοῦ, ἀρχῶν τοῦ εὐτυχισμένου δημού σας, ποτος; θὰ ἦνε Σουτσος ἢ Μελᾶς; "Α! γιατί νὰ μὴ ἐκλέξητε τὸν Νενδιάτην, τὸν καὶ κομπλάκια; Καλλίτερα Αθήνα μὲ τοῦτον παρὰ Γόμορρα μὲ χρυσοκάνθαρον.

Πρέπει νὰ σᾶς δώσω νέα περὶ τῆς Ιταλίας: ή ὅποια πλύνεται καὶ λούεται καὶ παστρεύεται διὰ τὸν φόβον τῆς χολέρας νὰ, ἔχει καὶ ἡ χολέρα τὰ καλά της, ἀπὸ μακριά.

Προχθὲς ἤμεν εἰς Νεάπολιν, ἀπίστευτον! ή μουρτάρα Σειρήν κινδυνεύει νὰ καθαρισθῇ!

“Αλλα νέα... ἀργίζω ἀπὸ τὴν Βάρη μου. Σήμερον τὸ πρωτομένηνησαν οἱ παταγωδεῖς τόνοι μουσικοῦ θιάσου διτρέχοντος τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἐν ἐμβατηρίοις καὶ μαζούρκαις. Διατί; ἡρώτησα ἐμαυτόν ἐνόμισα ὅτι εἰς τὴν ύποκειμενικήν μου ταύτην ἐρώτησιν ἀπήντα ἡ θηρομονία· 14 Ιουλίου!... Εννοεῖται, τοιαῦται ἐօρται δὲν ἐօρτάζονται μόνον ἐν Παρισίοις, μόνον ἐν Γαλλίᾳ· αἱ ἐօρται τῆς ἐλευθερίας εἶνε παγκόσμιοι... Ήτοιμαζόμην ν’ ἀνακοινώσω τὰς ἰδέας μου ταύτας εἰς φίλον μου ἐντόπιον, ὁ ὅποιος δημος μοῦ ἔκλεισε τὸ στόμα, πληροφορῶν με ὅτι ἡ μουσικὴ ἐπαιάνιζε διὰ τὴν ἐօρτην τοῦ Αγίου Μποναβεντούρο!...

“Ἐχομεν καὶ ήμεις αὔριον ἐδῶ ἐκλογάς, βουλευτικάς ἀ-

“Αλλ’ δι Βλαιρώ ἐπλησίαζε νὰ σαπίσῃ εἰς τὴν δπήν τοῦ νεκροταφείου ὃπου ἐρρίφθη δπως μίτουν ἔνα φοφήμι.

“Ανακαλυφθεὶς τέλος ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, περικυκλωθεὶς ἐν τῷ ἀντρῳ του καὶ ἔγγυς νὰ συλληφθῇ ὁ φοβερός κακούργος, κπτεδίκασεν αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀνατινάξας τὸ κρανίον του εἰς τὸν ἀέρα. Εἶχε διαφύγει οὕτω τὴν τιμωρίαν τῶν κακουργημάτων του, τὴν δικαιοσύνην τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ’ ή θεία δικαιοσύνη τὸν ἀνέμενεν.

— Εἴκοσιν ἐκατομμύρια! εἴκοσιν ἐκατομμύρια! ἐπανέλαμβανεν δι βαρόνος Δεσιμαϊζ συστρεφόμενος ως σπασμωδικός. Εἴκοσιν ἐκατομμύρια! Εἴκοσιν ἐκατομμύρια!

Καὶ δημοιος πρὸς κατάδικον, τοὺς δρθαλμοὺς κατάχροας, τὸν ἀρρένιν ἐν τοῖς χείλεσιν, ἐξηγριούτο.

Δ'

ΠΟΥ ΑΝΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΛΑΓΓΑΡΔ

“Αναχωρῶν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ βαρόνου Δεσιμαϊζ δ κ. Βάν “Οσσεν διηνθύνθη εἰς τὸ βουλεύτηρον τοῦ Στρασβούργου. “Εκεῖ, εἰς τὴν πρώτην ὄροφην μεγάλης καὶ ὥρχιας οἰκίας ἀνθρωπός τις ἀνέμενε τὸν Όλλανδὸν τραπεζίτην. Ο ἀνθρωπός οὗτος έστι τὸ μυστηριώδες τοῦτο πρόσωπον, διλάνθρωπος οὗτος, οὗτις καλεῖται φίλος τῶν δυστυχῶν καὶ ἐνομάζεται λαγγάρδ.

(ἀκολουθεῖ)